

## Solutie Nakhla

Problema se reduce la jocul NIM jucat pe  $N$  gramezi, fiecare gramada fiind formata dintr-un numar de monede egal cu spatiul liber dintre jetonul alb si jetonul negru de pe fiecare rand. Dupa cum se stie, exista strategie de castig pentru o configuratie daca si numai daca suma xor a gramezilor este diferita de 0. Fie  $X$  suma xor a celor  $N$  gramezi la un moment dat. Daca  $X$  este diferit de 0, atunci trebuie sa gasim o gramada  $G[i]$  astfel incat  $X \text{ xor } G[i] < G[i]$  pentru a efectua o mutare care aduce suma xor la 0. Pentru a se respecta conditia mentionata trebuie ca  $G[i]$  sa aiba setat bitul cel mai semnificativ de 1 din numarul  $X$ .

Datorita numarului mare de gramezi aceasta gramda trebuie gasita intr-o complexitate  $O(\lg N)$ . O solutie cu  $O(N)$  memorie este urmatoarea:

- se mentine un arbore de intervale care retine in fiecare nod xor-ul pe acel interval
- pentru a gasi o gramada care are setat cel mai semnificativ bit din  $X$  se face o parcurgere in arbore, la fiecare pas mergand pe subarboarele care are setat acel bit (nu-l pot avea setat ambii subarborii)
- dupa ce se face o mutare se actualizeaza arborele de la frunza care reprezinta gramada respectiva pana la radacina

O alta solutie cu  $O(\lg N)$  pe mutare, dar cu  $O(N \lg N)$  memorie este urmatoarea:

- se pastreaza cate o lista pentru fiecare bit de la 0 la 30 cu indicii gramezilor care contin acel bit
- pentru a efectua o mutare trebuie sa ne uitam in lista corespunzatoare bitului cel mai semnificativ al lui  $X$
- dupa ce se face o mutare se sterge elementul din listele in care era inainte si se insereaza in alte liste, conform noii valori
- pentru a implementa usor acest algoritm se poate folosi o tehnica de "lazy deletion": dupa o mutare nu se sterg elementele din lista; atunci cand vrem sa efectuam o mutare scoatem dintr-o lista pana cand gasim un element care chiar contine acel bit

## Soluție - sir

Se observa faptul ca odata ce am gasit doua perechi  $(T_i, T_{i+1})$  si  $(T_j, T_{j+1})$  egale, cu  $i \neq j$  se demonstreaza prin inductie ca  $T_{i+k} = T_{j+k}$  pentru orice  $k$ . Asadar  $T_{i+k} = T_{i+k \% (j-i)}$ .

Deoarece exista maxim  $M^2$  perechi posibile lungimea unui ciclu (diferenta  $j-i$ ) va fi maxim  $M^2$ . Determinarea acestui ciclu se face folosind algoritmul Floyd folosind doar  $O(1)$  memorie. Incepem cu doi pointeri  $i$  si  $j$ , pointerul  $i$  il deplasam cu un pas, pointerul  $j$  il deplasam cu doi pasi. In momentul in care elementele vor fi egale se detecteaza un ciclu (prin elemente ne referim la perechi  $(T_k, T_{k+1})$ ). Pentru determinarea lungimii ciclului se mai face o parcurgere a lui.

Odata detectat ciclul, rezultatul va fi  $T_{i+(n-i)\%l}$

Complexitatea algoritmului este  $O(l) = O(M^2)$ .

## Centru – descrierea solutiei

Problema se rezolva in doua etape. In prima etapa vom calcula pentru fiecare nod al caroiajului distanta pana la cel mai apropiat centru de prim ajutor. In a doua etapa vom determina solutia ceruta bazandu-ne pe informatiile de la primul pas.

Calculul distantelor pana la cel mai apropiat punct de prim ajutor se realizeaza in  $O(N^2)$ . In acest sens, vom explicita formula distantei Manhattan intre un punct  $(x, y)$  si un centru de prim ajutor  $(x_c, y_c)$ . Din formula  $|x-x_c|+|y-y_c|$  se obtin patru cazuri :

1.  $x \geq x_c, y \geq y_c \rightarrow \text{distanța} = x+y-x_c-y_c$
2.  $x \geq x_c, y < y_c \rightarrow \text{distanța} = x-y-x_c-y_c$
3.  $x < x_c, y \geq y_c \rightarrow \text{distanța} = -x+y+x_c-y_c$
4.  $x < x_c, y < y_c \rightarrow \text{distanța} = -x-y+x_c+y_c$

Astfel, pentru un nod oarecare caroiajul se va imparti in patru cadrane, pentru fiecare dintre ele fiind necesar sa se minimizeze una dintre expresiile  $-x_c-y_c, -x_c-y_c, x_c-y_c, x_c+y_c$ . Acest lucru se rezolva in  $O(N^2)$  folosind patru parcurgeri. Distanțele minime calculate se introduc intr-o matrice  $M$ .

Sa consideram ca dupa introducerea noului punct de prim ajutor distanta maxima parcursa in cazul cel mai defavorabil este  $k$ . Asta inseamna ca toate nodurile  $(x, y)$  pentru care  $M[x][y] > k$  sunt *acoperite* de noul centru, altfel spus distanta pana la acesta este mai mica decat  $k$ . De aici se contureaza prima idee de rezolvare folosind cautarea binara: se fixeaza un  $k$  si se verifica daca toate nodurile pentru care  $M[x][y] > k$  pot fi acoperite cu un singur centru. De remarcat ca multimea nodurilor acoperite de un centru  $(x, y)$  este inclusa intr-un romb centrat in  $(x, y)$ . Ramane astfel suficient sa verificam daca rombul minim care contine toate nodurile cu  $M[x][y] > k$  pot fi incluse intr-un romb care sa satisfaca o restrictie de dimensiune (din centrul sau sa se poata ajunge in orice al nod inclus in acesta parcurgand o distanta de cel mult  $k$ ). Acesta se determina in  $O(N^2)$  ducand la o complexitate finala de  $O(N^2 \lg N)$ .

Pentru reducerea complexitatii la  $O(N^2)$  se observa ca odata cu decrementarea lui  $k$  apar noi puncte care trebuie acoperite, in timp ce dimensiunea rombului care trebuie sa le acopere scade. Ramane astfel sa se considere nodurile caroiajului in ordinea descrescatoare a distantelor calculate in  $M$  si la fiecare pas sa se calculeze in  $O(1)$  rombul minim care contine toate punctele considerate pana in momentul respectiv. Aceasta se realizeaza mentinand valorile  $\min(x+y)$ ,  $\max(x+y)$ ,  $\min(x-y)$ ,  $\max(x-y)$  pentru coordonatele nodurilor deja considerate si verificarea corespunzatoare in  $O(1)$ .

Pentru mai multe detalii consultati sursa oficiala.